

Нашитѣ пчели.

(СЛУЧКА)

Измина се малъкъ съчко. Настъпи баба мартъ. Връмето се постопли. Стопиха се снѣговетѣ по високитѣ хълмове; започна по-силно да грѣе слънцето. Всичко живо се раздвижи. Събуждатъ се и растенията отъ зимния сънь.

Въ нашата градинка татко грижливо е наредилъ 10 разборни пчелни кошера: „Теменуга“, „Матечина“, „Зора“, „Диана“, „Венера“, „Смолица“, „Свобода“, „Моминска сълза“ и други.

Татко много се грижи за пчелитѣ. Прѣзъ 3 — 4 дена той ги прѣглежда, реди и чисти. Съ настъпването на пролѣтътъ — началото на мѣсець мартъ — ето трудолюбивитѣ пчелички се пробуждатъ отъ зимния сънь, отриватъ очички съ мъховитѣ си крачка, весело излизатъ отъ кошеритѣ си, бръмчатъ и отъ сутринъ до вечеръ, посѣщаватъ пролѣтнитѣ цвѣта: кокичето, теменужката и минзухаря, а прѣзъ лѣтото — бѣлитѣ кичести цвѣтове на акацията, безброй красни цвѣтенца по ливадитѣ, жълтитѣ като восъкъ и пълни съ благоуханна миризима дребни цвѣтове на липата, — събиратъ сладкия сокъ и приготвяватъ медъ за прѣзъ зимата.

При хубаво врѣме стоя въ пчелиния между цвѣтята, захластнатъ и омаенъ, гледамъ чудесния редъ на тоя пчеленъ свѣтъ: Какъ тия мили животинки неуморно се трудятъ отъ сутринъ до вечеръ!

Бѣше на личенъ день — Петровденъ. Сутринътъ стонахме рано, омихме се и закусихме. Неочаквано татко ни каза: „Дѣца, днесъ връмето е добро ще прѣгледамъ пчелитѣ и ще ви извадя медъ!“ Всички се зарадвахме и заобиколихме татка. Той взима пчеларския ножъ, булото и пушалката и отидохме въ пчелиния.